

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: epodatelna@mkcr.cz

V Praze dne 3.9.2012
Č.j.: MK 53718/2012 OPP
Sp.zn.: MK-S 9007/2012 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury, jako příslušný odvolací orgán státní správy, **rozhodlo** ve spojeném řízení dle § 140 správního řádu o **odvolání** jediného účastníka řízení (dále jen „odvolatelka“)

1) ze dne 31.7.2012, doplněného dne 16.8.2012, **proti rozhodnutí** Národního památkového ústavu, se sídlem Valdštejnské náměstí 3/162, 118 01, Praha 1 - Malá Strana (dále jen „NPÚ“ nebo „povinný subjekt“), vydanému pod č.j. NPÚ-302/59599/2012, ze dne 30.7.2012, k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace,

2) ze dne 8.8.2012, **proti rozhodnutí** NPÚ, vydanému pod č.j. NPÚ-391/64304/2012, ze dne 3.8.2012, k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu InfZ, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace,

3) ze dne 1.8.2012, **proti rozhodnutí** NPÚ, vydanému pod č.j. NPÚ-302/59603/2012, ze dne 30.7.2012, k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu InfZ, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace,

t a k t o:

Ministerstvo kultury ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), odvolání odvolatelky ze dne 31.7.2012, doplněné dne 16.8.2012; ze dne 8.8.2012; a ze dne 1.8.2012, **z a m í t á a p o t v r z u j e** napadená rozhodnutí č.j. NPÚ-302/59599/2012 ze dne 30.7.2012; č.j. NPÚ-391/64304/2012 ze dne 3.8.2012; a č.j. NPÚ-302/59603/2012 ze dne 30.7.2012.

Odůvodnění

Dle usnesení Ministerstva kultury č.j. MK 56273/2012 OPP ze dne 3. 9. 2012 došlo ke spojení řízení uvedených pod bodem 1) až 3) tohoto výroku tohoto rozhodnutí.

1) Dne 16.7.2012 podala odvolatelka žádost o informace podle InfZ
„Žádám o poskytnutí informace

1. *smlouvy uzavřené s Olomouckým krajem k poskytnutí účelové dotace na slavnostní osvětlení hradu Bouzov a účetních dokladů o čerpání této dotace*
2. *dokladů o výši vlastních nákladů vložených povinným subjektem do akce „slavnostní osvětlení + obnova přístupové komunikace hradu Bouzov“*
3. *dokumentu „zpracování receptury mechanicky zpevněného kameniva“ k obnově cesty v parku hradu Bouzov zadané u silniční zkušební laboratoře, včetně zadávacích podmínek (co stavebník po zkušební laboratoři chtěl)*
4. *fotodokumentace, ze které jsou patrné „závady přístupové komunikace, tj. rojíždění do stran a rýhy způsobené vodní erozí.*

Pokud nelze informaci poskytnout elektronicky, dodám nosič pro uložení dat. Pokud by snad povinný subjekt hodlal vydávat ve věci rozhodnutí o odmítnutí žádosti, výslovně žádám o to i pro správní řízení zahájená u povinného subjektu v budoucnu, o elektronické doručování dle § 19 zák. č. 500/2004 ve spojení s ust. § 20 InfZ.“

Dne 31.7.2012 vydal povinný subjekt rozhodnutí č.j. NPÚ-302/89599/2012 o odmítnutí žádosti odvolatelky, ze dne 16.7.2012, dle § 15 odst. 1 InfZ. Odvolání pod body 1) - 4) přesahují meze článku 17 Listiny základních práv a svobod (dále jen“ LZPS“), podle kterého jsou orgány státní a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Povinný subjekt je příspěvkovou organizací, zřízenou Ministerstvem kultury a odborným ústavem. NPÚ dále uvádí, že se základní informace mají poskytovat dle § 5 odst. 1 InfZ. Dále podle povinného subjektu je nad rámec jeho povinností zpřístupňovat účetní doklady a smlouvy. V daných souvislostech je jednání odvolatelky šikanózním jednáním, informace užívá ke svým soukromým zájmům (srov. rozhodnutí C 9 Ca 39/2008-42 a též rozsudek NSS sp. zn. 8 As 322/2010). Předmětná žádost je součástí dlouhodobé šikanózní činnosti odvolatelky.

Dne 31.7.2012 podala odvolatelka blanketové odvolání, které doplnila dne 16.8.2012 rozsáhlým odvoláním. V odvolání odvolatelka uvádí, že meze práva poskytování informace „na žádost“ nejsou omezeny hlediskem přiměřenosti, jde tedy o mezi, kterou zákon nestanoví. Odůvodnění rozhodnutí odkazem na ust. § 8b) InfZ je nesmyslné. NPÚ argumentuje nějakými skutečnostmi, které nemají žádnou souvislost s podanou žádostí a odkazy na jiná řízení jsou zavádějící, nelze aplikovat paušalizující hodnocení. Povinné subjekty tímto způsobem chtějí docílit, že se dále bude zvyšovat počet soudních žalob. Je namítáno závadné jednání povinného subjektu. Odvolatelce je způsobena újma na základním právu na informace, že přečerpala limit přiměřenosti podání; takový přístup je protiústavní, aktivitu občanů nelze uměle regulovat. Dle odvolatelky není na místě prokazovat na co žádanou informaci chce. Dále odvolatelka uvádí, že tvrzení o šikaně je nepřezkoumatelné a namítá, že jsou porušena základní práva na rovnost před zákonem, neboť ve vztahu k právu na informace má odvolatelka stejná práva jako každý jiný občan a toto právo jí nemůže být odíráno jen proto, že jiní občané toto právo realizují v menší míře. Povinný subjekt odvolatelce nedal možnost nahlédnout a seznámit se s podklady rozhodnutí.

2) Dne 28.5.2012 podala odvolatelka žádost o poskytnutí informace podle InfZ, a to
„Podle zák. č. 106/1999 Sb. žádám o informaci

- a) *poskytnutím obrazového záznamu pořízeného dne 21.6.2004 Mgr. Pavlem Konečným v prostorách předhradí hradu Bouzov na DVD (nosič dodám);*
- b) *sdělení, zda k datu 21.6.2004 byl ... nalezen v prostorách kanceláři správy hradu Bouzov šanon či složka s nápisem “Vodovod“ ... ;*
- c) *zda povinný subjekt má ve svém držení jakékoli listiny týkající se vodovodu ... ;*
- d) *zaslání digitální fotografie k evidenčnímu listu movité kulturní památky s MF hradu Bouzov (nebo jiné) – tzv. Španělská kráska ze schodištní haly a sdělení údaje o dataci této památky.*“

Dne 11.6.2012 poskytl povinný subjekt pod č.j. NPÚ-391/48711/2012 informace k bodu b), c) a zčásti k bodu d) žádosti. Dne 11.6.2012 vydal povinný subjekt rovněž **rozhodnutí č.j. NPÚ-391/48711/2012**, o odmítnutí části žádosti pod **bodem a)**. NPÚ namítá, že v ust. § 1 odst. 2 je zakotvena péče státu o kulturní památky, které zahrnují činnosti, opatření a rozhodnutí, jimiž orgány a odborná organizace státní památkové péče zabezpečují zachování, ochranu a vhodné společenské uplatnění kulturních památek. Dle NPÚ na obrazovém záznamu, který žadatelka vyžádala, se

nacházejí informace o identifikaci a umístění předmětů, které jsou kulturními památkami a mají významnou kulturní hodnotu. Vyžádaná informace naplňuje znaky utajovaných informací podle interního předpisu Směrnice generální ředitelky č. I./2012/NPÚ. Dle bodu 2) článku 10 směrnice je utajovanou informací souhrnná informace o stavu zabezpečení kulturních statků proti krádežím, loupežím a poškozování cizí věci. Dle NPÚ vyžádaná informace splňuje kritéria utajované informace, neboť na záznamu se vyskytují informace o zabezpečovacím systému SH Bouzov.

V bodě d) NPÚ odmítá poskytnutí digitální fotografie movité kulturní památky obraz tzv. Španělské krásy ze schodištní haly SH Bouzov, neboť tento požadavek je v rozporu s vnitřními předpisy povinného subjektu. Z příkazu generální ředitelky č. II/2011/NPÚ k zajištění provozu centrálního serveru databáze CastIS a Metodiky pro zpracování, vedení a uschovávání evidence mobiliárních fondů vyplývá, že přístup k základní nebo průběžné evidenci mobilárního fondu cizím osobám umožní organizace pouze z důvodů služebních nebo badatelských, a to vždy za přítomnosti odpovědného pracovníka organizace.

Dne 12.6.2012 podala odvolatelka **odvolání**. Uvádí, že jí jsou informace upírány mimo meze zákona. Odvolatelka neví, proti kterému omezujícímu ustanovení zákona má směřovat odvolací důvody, pokud důvod omezení práva není uveden ve výroku odůvodnění. Dále poukazuje na svá práva vycházející z LZPS. K bodu a) rozhodnutí uvádí, že se neměla možnost seznámit s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Odvolatelce není jasné, jak konkrétně může ohrožovat ochranu památek, jejichž obrazový záznam žádá. K bodu d) dodává, že odmítnutí žádosti poskytnutím fotografie tzv. Španělské krásy neobstojí. Poukazuje na to, že před získáním oprávněného přístupu k informacím dle zák. č. 412/2005 Sb. by měla být řešena předběžná otázka přístupu k údajným utajovaným informacím.

Odvolací správní orgán, v souladu se zákonem stanoveným postupem, prověřil odvolání a rovněž napadené rozhodnutí NPÚ **č.j. NPÚ-302/53558/2012 ze dne 27.6.2012**, a to jak z hlediska procesních postupů, tak vlastního předmětu řízení. Při rozhodování se zabýval hodnocením ve spisu založených podkladů. Odvolací orgán konstatoval, že rozhodnutí není v souladu s platnou právní úpravou, ve výroku rozhodnutí není odkaz na právní ustanovení zákona, podle kterého se informace odmítá dle InfZ. Rozhodnutí tak zrušil a věc vrátil k novému projednání NPÚ.

Při novém projednání věci poskytl povinný subjekt dne 3.8.2012 pod č.j. NPÚ-391/643588/2012 digitální fotografii obrazu tzv. „Španělské krásy“ pod bodem a) žádosti o informaci odvolatelky. Pokud jde o poskytnutí obrazového záznamu pořízeného dne 21.6.2004 na DVD, toto NPÚ odmítl s poukazem na § 7 InfZ. Své rozhodnutí povinný subjekt odůvodnil **v rozhodnutí č.j. NPÚ-391/64304/2012**, že obrazový materiál naplňuje znaky utajované informace podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací, kdy se podle § 2 písm. a) utajovanou informací rozumí informace v jakékoli podobě zaznamenaná na jakémkoli nosiči, označená v souladu se zákonem, jejíž vyobrazení může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné a která je uvedena v seznamu utajovaných informací. Dále odkazuje na platnou právní úpravu a vnitřní předpisy k dané věci.

V **odvolání** ze dne 8.8.2012 uvádí odvolatelka, že jí jsou informace upírány mimo meze zákona, nedošlo k dostatečnému vypořádání s námitkami odvolatele. Informace, kterou žádá, nenaplňuje znaky utajované informace. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné (jsou zkopírovány námitky uplatněné u prvního odvolání). Odvolatelka dodává, pokud jde o aplikaci § 7 InfZ, že ustanovení je nepřezkoumatelné a neposkytnutím informace nemůže být sledován zájem na ochraně před jednáním dle trestního zákona. Požadované informace nejsou kryty zákonem o utajovaných informacích. Nevypořádání se s tvrzeními účastníka a jím navrženými důkazy činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Odvolatelka srovnává, že jí obraz španělské krásy byl poskytnut, ale digitální záznam místnosti nikoli. Odvolatelce nebylo umožněno se seznámit s podklady rozhodnutí.

3) Dne 17.6.2012 podala odvolatelka žádost o informace

„Na základě zveřejněné tiskové zprávy povinného subjektu ... , kterou do sděleného obsahu důvodů a cílů nepovažuji za objektivní a pravdivou, ale za mystifikační, žádám o informaci

- a) kolik je stávajících manažerských pozic na regionální úrovni ÚOP*
- b) kolik je jich systemizováno po reorganizaci na stávajících regionálních ÚOP*
- c) kolik manažerských pozic je systemizováno na ÚPS,*

d) kolik je objem ušetřených mzdových prostředků a jak byl vypočten,

e) u kterých vybraných profesí dochází k navýšení tříd,

Protože vznikají čtyři nová pracoviště, zrušením trojsekčního řízení na regionální úrovni dochází k výraznému snížení manažerských pozic v celém NPÚ, a to až o polovinu. Ušetřené mzdové prostředky budou využity pro navýšení tříd vybraných profesí a nenárokové složky platu.

f) *specifikaci konkrétních skutečností prokazující údajné zvýšení náročnosti pracovních podmínek pro kastelány a zaměstnance správ. (Vzrůstající požadavky na ekonomickou soběstačnost správ památek vytvářelo neustále náročnější podmínky pro kastelány a zaměstnance správ), zvláště pak podrobně u zaměstnanců správy hradu Bouzov“.*

Na to vydal dne 30.7.2012 NPÚ rozhodnutí č.j. NPÚ-302/59063/2012, kterým odmítá ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) a § 12 InfZ poskytnutí informace. Penzum informací bylo vybráno a poskytnuto veřejnosti na příslušné internetové stránce. Na základě této zveřejněné informace se žadatelka dotazuje na podrobnosti, spočívající v počtech zaměstnanců nebo se dotazuje na důvody viz žádost. Protože rozhodnutí o restrukturalizaci dosud nebylo vydáno, tím pádem veškeré doklady, kteří s k tomuto rozhodnutí váží, jsou informacemi budoucími a zároveň podkladovými, které nejsou autorizovanými výstupy povinného subjektu. K tomuto přístupu k věci je dostatečná opora v odborném komentáři JUDr. Furka. Veškeré materiály lze považovat za novou informaci, vzniklou při přípravě rozhodnutí.

Na to dne 1.8.2012 podala odvolatelka **odvolání**, ve kterém nesouhlasí s právním posouzením a výkladem ust. § 11 písm. b) InfZ. Výrok rozhodnutí je dle odvolatelky zmatečný, neboť informace nelze odmítnout dle § 12 InfZ. Dle odvolatelky povaha žádaných listin vylučuje, že by se mohly měnit. Jde o dokumenty, které obsahují konkrétní zjištění k určitému datu. Zároveň tvrzení o narušení rozhodování v personální oblasti je pouhou ničím nepodloženou spekulací. Tvrzení povinného subjektu nemají oporu v zákoně. Odvolatelka má za to, že žádné informace ve skutečnosti neexistují a důvody k reorganizaci jsou vymyšlené.

Odvolací správní orgán, v souladu se zákonem stanoveným postupem, prověřil odvolání odvolatelky ze dne 31.7.2012, doplněné dne 16.8.2012; odvolání ze dne 8.8.2012 a odvolání ze dne 1.8.2012. Rovněž v té souvislosti prověřil příslušná rozhodnutí NPÚ, a to ad 1) č.j. NPÚ-302/59599/2012, ze dne 30.7.2012, ad 2) č.j. NPÚ-391/64304/2012, ze dne 3.8.2012 a ad 3) č.j. NPÚ-302/59063/2012, ze dne 30.7.2012, a to jak z hlediska procesních postupů, tak vlastního předmětu řízení. Při rozhodování se zabýval hodnocením ve spisech založených podkladů.

Ministerstvo kultury konstatuje, že rozhodnutí 1) č.j. NPÚ-302/59599/2012 ze dne 30.7.2012 je v souladu s platnou právní úpravou a že jde o již mnohokrát konstatovanou šikanu odvolatelky proti povinnému subjektu i odvolacímu orgánu. Z rozsudku NSS, č.j. 2 As 71/2007-56, ze dne 2.4.2008, vyplývá, že lze odmítnout poskytnutí informace nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v §§ 7-11 InfZ, nýbrž i z důvodů faktických, které v InfZ uvedeny nejsou, jako je např. šikanózní výkon práva.

Konkrétně k námitkám odvolání uvádí Ministerstvo kultury, že v případě této odvolatelky nelze odhlížet od jiných případů, ale naopak je třeba mít na agendu odvolatelky svůj názor vzešlý z četných podání, tedy je nutné si udržet globální nadhled nad kauzami a v tomto kontextu zvolit jednotný přístup k vyřizování této účelově vytvářené agendy. S tímto pohledem je třeba přihlížet i k aplikaci LZPS. Jiný stěžovatel takto účelově svou žádost o informaci, většinou podanou v jednom případě, neužívá a nezneužívá.

Pokud jde o odvolání ad 2) č.j. NPÚ-391/64304/2012 ze dne 3.8.2012, opět z dlouho se táhnoucího případu je vidět úpornost odvolatelky k získání všech informací i s tematikou, která se veřejnosti běžně neposkytuje. Je vidět urputnost odvolatelky ve vztahu k dosažení jejího cíle, o jehož potřebnosti pro ni lze mít jen pochybnosti. Pokud jde o argumentaci, že odvolatelce nebylo umožněno seznámit se, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu s podklady pro vydání rozhodnutí, Ministerstvo kultury opakovaně uvádí, že již z povahy věci vyplývá, že toto zákonné ustanovení se na vyřizování žádosti o poskytnutí informace nemůže aplikovat. Užití správního řádu při postupu vyřizování žádosti o informace je vymezeno § 20 odst. 4 InfZ, což je odvolatelce z její rozsáhlé agendy dle InfZ známo a velmi často ve svých podáních nesprávnou námitku uvádí. V této záležitosti je třeba důsledně uplatňovat Závěr č. 74 Ministerstva vnitra, Poradního sboru ministra vnitra ke

správnímu řádu ze dne 2.3.2009 (Procesní práva účastníků v řízení podle zákona o svobodném přístupu k informacím).

Co se týče odvolání odvolatelky **ad 3**, nejde o první případ tohoto typu dle § 11 odst. 1 písm. b) InfZ. V rozhodnutí č.j. MK 49024/2012 OPP bylo s odkazem na rozsudek NSS, ze dne 21.5.2009, č.j. 5 As 68/2008-60, odvolatelce podrobně vysvětleno, proč obdobné doklady, týkající se stejné restrukturalizace NPÚ, nelze poskytnout, s tím, že se nejedná o konečný autorizovaný výstup činnosti státního orgánu. Postupem by nebyl naplněn smysl a účel InfZ. Z rozsáhlé praxe odvolatelky (InfZ využívá proti Ministerstvu kultury již více než 8 let), nelze pochybovat, že odvolatelka se v této věci připravuje na soudní podání a o věc samu jí nejde.

Globálně jen za rok 2011 adresovala odvolatelka, případně její odborová organizace, za kterou odvolatelka jedná, NPÚ 135 žádostí o informace, přičemž zásadně každá reakce povinného subjektu (ať poskytnutí požadované informace, tak rozhodnutí o odmítnutí jejího poskytnutí) je napadena stížností či odvoláním které, nejsou-li vyřízeny autoremedurou, řeší v dalším stupni Ministerstvo kultury. Ministerstvo kultury pak dále vyřizuje žádosti, které jsou adresovány přímo jemu, a které nejen svým enormním nápadem, ale také samotným obsahem, svědčí o **šikanózním výkonu práva ze strany odvolatelky**. Ve výsledku tak jen odbor památkové péče řešil v minulém roce více než 168 podání odvolatelky (žádostí dle InfZ, stížností, odvolání, námitek, vyjádření k rozkladům apod.). Podání jsou rozsáhlá, s mnoha body, propojená a s opakujícími se dotazy, což činí agendu nepřehlednou. Od 1.1.2012 do 31.8.2012 zaznamenal jen odbor památkové péče cca 151 podání, průměrně tedy se jedná o nápad podání v počtu cca 19 měsíčně. Např. z výroku tohoto rozhodnutí vyplývá, že odvolatelka napsala tato tři odvolání v rozmezí dat 31.7.2012 až 1.8.2012, z čehož vyplývá neobyčejná kumulace podání, kterými se správní orgány musí v zákonných lhůtách vyrovnat.

Žádosti o informace však v nezanedbatelném množství napadají i u dalších věcných odborů Ministerstva kultury. Rozsah soudních sporů, které odvolatelka iniciuje (jejich povaha a způsob, jak tato řízení vede), jednoznačně svědčí o tom, že odvolatelka, cílí podáními civilních i správních žalob na **získání finančního prospěchu**. Z žalob odvolatelky vyplývá, že by pro ni jiná než finanční kompenzace byla bez jakéhokoli významu. Právě shora uvedené množství podání odvolatelky dle InfZ vůči Ministerstvu kultury (žádosti o informace, stížnosti a odvolání, stížnosti na úřední osoby aj.) svědčí o snaze odvolatelky správní orgán zahltit, v důsledku čehož dochází k překročení zákonem stanovených pořádkových lhůt, což odvolatelka důsledně napadá žalobami na nečinnost.

Často odvolatelka napadá pouze domnělá formální pochybení a meritum věci, tj. poskytnutí či neposkytnutí původně požadované informace, nemají pro ni jakéhokoli významu. Enormní množství nápadu správních žalob je následováno nápadem žalob civilních na náhradu nemajetkové újmy v penězích, kdy žadatelka v žalobách výslovně uvádí, že by pro ni jiná než **finanční kompenzace**, tj. konstatování porušení práva, byla bez jakéhokoliv významu.

Četnou soudní judikaturou lze doložit, že **odvolatelka uplatňuje právo na informace vůči Ministerstvu kultury a Národnímu památkovému ústavu šikanózním způsobem dlouhodobě a systematicky**. Z usnesení Městského soudu v Praze, ze dne 18. 6. 2010, č.j. 7 Ca 46/2008-183-192 vyplývá: „Soud při postupu uvedeném výše zjistil, že u Městského soudu v Praze bylo k 20.4.2010 evidováno 57 soudních pří žalující Odborové organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu, 59 soudních při Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací, 67 soudních při PhDr. Hany Pavlů, předsedkyně odborové organizace, tj. celkem 183. Soud učinil dotaz také na Obvodní soud pro Prahu 1 (28+15+27, tj. 70), pro Prahu 2 (25+0+35, tj. 60), pro Prahu 7 (0+1+6), Krajský soud v Brně (0+2+2), Okresní soud v Olomouci (6+10+30, tj. 46), celkem 370 soudních při u 6 soudů (lustrum k 20.4.2010 je součástí spisu 7Ca 275/2008). Přičemž ze spisových značek plyne, že jde o žalobní aktivitu počínaje rokem 2004.“ Odvolatelka vystupuje jako právnická osoba (odborová organizace) i jako fyzická osoba. V rozsudku Městského soudu v Praze, ze dne 13.1. 2012, č.j. 5A 200/2010 – 63, se uvádí: „Soudu je z úřední činnosti známo, že žalobkyně vede u Městského soudu v Praze ve značném počtu soudní spory ve věci působnosti zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Ve věci žalobkyně, PhDr. Hany Pavlů, zdejší soud eviduje ke dni vydání tohoto rozhodnutí 119 soudních sporů. Ve věci žalobkyně „O.P.O.R.A, odborová organizace“, resp. dříve „Odborové organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu“, resp. dříve „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“, jejímž jménem

jedná žalobkyně (předsedkyně této odborové organizace), zdejší soud ke dnešnímu dni eviduje taktéž více než 100 soudních sporů.“

Na základě výše uvedeného Ministerstvo kultury rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, nelze dále odvolat.

JUDr. Václav Karmazin
vedoucí právního oddělení
odboru památkové péče Ministerstva kultury

